

בש"פ 1773/18 - מדינת ישראל נגד יאסר אבו סולב, מהדי הואשלה

בבית המשפט העליון

בש"פ 1773/18

לפני:

כבוד השופט מ' מזוז

המבקשת:

מדינת ישראל

נ ג ד

המשיבים:

1. יאסר אבו סולב
2. מהדי הואשלה

בקשה תשיעית להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק סדר
הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים),
התשנ"ו-1996

בשם המבקשת:

עו"ד מריה ציבלין

בשם המשיב 2:

עו"ד אורי בן-נתן

**החלטה
בענין המשיב 2**

1. בקשה לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים) להארכת מעצרו של המשיב 2 (להלן: המשיב) ב- 90 ימים החל מיום 15.3.2018, או עד למתן פסק דין בת"פ 24704-09-15 בבית המשפט המחוזי בבאר שבע, לפי המוקדם.

2. ביום 13.9.2015 הוגש לבית המשפט המחוזי בבאר שבע כתב אישום נגד המשיב ואדם נוסף (להלן: השותף). על פי עובדות כתב האישום, המשיב, שותפו (נאשם 1 בכתב האישום) ואדם נוסף נסעו ברכב, כאשר המשיב ישב במושב האחורי, והשותף נהג ברכב כשלידו יושב האדם הנוסף. במהלך הנסיעה ביצע הרכב עקיפה של משאית במקום אסור. שוטרים שדווחו על עבירת התנועה סימנו לרכב לעצור אך זה האץ ונמלט מהשוטרים. התפתח מרדף בו הרכב נסע בצורה פרועה ובניגוד לתמרורי התנועה עד שלבסוף התנגש הרכב בקיר מגן, והשלושה נטשו את הרכב ונמלטו. המשיב והשותף נתפסו בסביבה ואילו האדם הנוסף הצליח להתחמק. ברשות המשיב נתפס טלפון סלולרי שנגנב יומיים קודם ובחזקת השותף וברכב נמצאו כלי פריצה. בגין מעשים אלה הואשמו המשיב והשותף בעבירות של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה, הפרעה לשוטרי תפקידו, הסגת גבול והחזקת מכשירי פריצה, בנוסף הואשמו שניהם בשלושה אישומים המייחסים להם עבירות של הפרת חוקים מגורים וגניבה, קבלת נכס שהושג בפשע, והפרת הוראה חוקית. כן הואשם המשיב בשתי עבירות של הפרת הוראה חוקית בגין הפרת תנאי מעצר בית לילי בו היה נתון (ואילו השותף הואשם גם בנסיעה ללא רישיון נהיגה, רישיון רכב וביטוח).

3. בד בבד עם הגשת כתב האישום, הוגשה בקשה להארכת מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים, בה נטען לקיומן של ראיות לכאורה ועילות מעצר כנגדו. ביום 18.11.2015 הורה בית המשפט על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים נגדו, בקבעו כי קיימות ראיות לכאורה ונוכח עברו הפלילי ומסוכנותו הגבוהה.

4. משעה שחלפו תשעה חודשים ומשפטו של המשיב טרם הסתיים, נדרש בית משפט זה להאריך את מעצרו 8 פעמים לתקופות שונות, כאשר חלק מבקשות הארכת המעצר הוגשו בהסכמת המשיב (בש"פ 4565/16; בש"פ 6645/16; בש"פ 9098/16; בש"פ 883/17; בש"פ 3469/17; בש"פ 4639/17; בש"פ 6734/17; ובש"פ 9583/17).

יצוין עם זאת, כי כבר במסגרת הבקשה השלישית להארכת מעצרו של המשיב, מתח בית משפט זה ביקורת על קצב התקדמות ההליכים בעניינו של המשיב, והורה על הכנת תסקיר בעניינו, אשר לא המליץ על חלופת מעצר, והמעצר הוארך (בש"פ 9098/16). בהמשך אושרה הבקשה הרביעית להארכת מעצרו של המשיב תוך שבית המשפט מתח שוב ביקורת על קצב התקדמות ההליכים בהליך העיקרי (בש"פ 883/17). ובמסגרת הבקשה החמישית האריך בית משפט זה את המעצר ב-45 ימים בלבד, כדי להדק את הפיקוח על קצב ניהול ההליך (בש"פ 3469/17).

5. בקשות שישית ושביעית להארכת המעצר אושרו, ביום 15.6.2017 וביום 3.9.2017 בהתאמה (בש"פ 4639/17 ובש"פ 6734/17). בהמשך לכך, הוארך מעצר המשיב ביום 7.12.2017, הפעם בהסכמתו, בפעם השמינית (בש"פ 9583/17).

6. ביני לבני הגיש המשיב מספר בקשות לעיון חוזר. ביום 16.3.2017 דחה בית המשפט את בקשת המשיב לעיון חוזר בהחלטה שלא לשחררו לחלופת מעצר. בקשה נוספת שהגיש המשיב לעיון חוזר נדחתה אף היא על ידי בית משפט קמא ביום 2.10.2017 בהעדר המלצה חיובית של שירות המבחן ולאור הימצאות ההליך בשלב הסיכומים. ביום 22.10.2017 נדחתה בקשה שלישית מטעם המשיב לעיון חוזר. ערר על ההחלטה נדחה ביום 2.11.2017 בין היתר מהטעם שהצדדים כבר הגישו סיכומיהם וצפוי כי הכרעת הדין תינתן בתוך "כחודשיים שלושה" (בש"פ 8319/17).

7. והנה חלפו עוד 90 ימים, ובסך הכל כ- 5 חודשים מעת הגשת הסיכומים, וטרם ניתנה הכרעת הדין. וכעת
עמוד 2

מונחת לפני בקשה תשיעית להארכת מעצרו של המשיב ב- 90 ימים נוספים. במסגרת הבקשה נטען, בתמצית, כי הארכת המעצר מתחייבת נוכח מסוכנות המשיב, הנלמדת מחומרת העבירות המיוחסות לו ומעברו הפלילי המכביד וכן מהערכת שירות המבחן לגביו. עוד מוסיפה המדינה, כי קיים חשש להימלטות המשיב מן הדין וחשש משיבוש הליכי משפט.

8. בדיון לפני הפנתה באת כוח המדינה לנימוקי הבקשה, ואילו בא כוח המשיב טען כי מרשו עצור מזה כ- 30 חודשים, כאשר רוב העיכובים בהליך נבעו מקשיים של התביעה לזימון עדיה, וכי בית המשפט הביע דעתו שספק אם ניתן להרשיע את המשיב בעבירה העיקרית המיוחסת לו (סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה).

לאחר שיג ושיח ובעקבות הערות בית המשפט, הביעה המדינה את הסכמתה לשחרור המשיב לחלופת מעצר, בעיקר נוכח העיכוב הרב במתן הכרעת הדין, תוך שהיא מעדיפה את החלופה שהוצעה בשעתו על ידי המשיב במרכז הארץ על פני חלופה במוסד "בית חם" בקריית אתא שהוצעה בבקשתו האחרונה של המשיב לעיון חוזר. בתגובה ציין בא כוח המשיב כי החלופה במרכז הארץ אינה קיימת עוד וביקש לשחרר את המשיב לחלופה במוסד "בית חם" אשר הסכמתו לקלוט את המשיב עומדת בעינה.

דיון והכרעה

9. יש לומר ללא כחל ושרק כי קצב התנהלות ההליכים בתיק העיקרי מעורר אי נחת רבה ואינו משביע רצון, בלשון המעטה. מדובר בתיק לא מורכב ולא גדול יחסית, אשר מתנהל מזה כ- 30 חודשים, וכאשר מיום הגשת הסיכומים בתיק כבר חלפו כ- 5 חודשים וטרם נקבע מועד להקראת הכרעת הדין. במשך כל התקופה הזו, של יותר מ- 30 חודשים, המשיב (ושותפו) מצויים במעצר, כאשר המדינה נזקקת כעת לבקשה להארכה תשיעית של המעצר, הליך השמור בדרך כלל ל"מגה-תיקים" של פשיעה מאורגנת, מרובי אישומים ונאשמים.

10. בנסיבות אלה איני רואה מנוס מדחיית בקשת המדינה להארכה נוספת של מעצר המשיב. סופו של דבר, לאחר דיון ולאחר התייעצות, ניתנה כאמור הסכמת המדינה לשחרור המשיב לחלופת מעצר.

11. אף שהמדינה העדיפה חלופת מעצר "רגילה", הרי שנוכח העובדה כי חלופה זו אינה זמינה עוד ובחינת אפשרות לחלופה אחרת תחייב הליך נוסף שלא ברור שיניב חלופה הולמת, הגעתי למסקנה כי בנסיבות הענין יש להורות על שחרור המשיב לחלופת מעצר במוסד "בית חם" שבקריית אתא, בהתאם לתנאי החלופה שפורטו במסמך המפורט מטעם המוסד באשר לתכנית חלופת מעצר עבור המשיב (נספח י"ט לבקשת המדינה). יצוין כי מוסד זה, הפועל ברישיון משרד הבריאות, כבר הוכר על ידי בית משפט זה כמקום העשוי לשמש במקרים מתאימים כחלופת מעצר (בש"פ 6772/14 מדינת ישראל נ' דסוקי (13.10.2014)).

יש לקוות ולצפות כי בית משפט קמא יחיש את מתן הכרעת הדין בתיק זה.

ניתנה היום, כ"ז באדר התשע"ח (14.3.2018).

עמוד 3

ש ו פ ט
